

Undervurderer OS sørgeligt

JEG HÅBER, alle har læst Dan Turells 'En slags valgtale' i fre-dags-tillægget. Jeg håber især alle politikere har læst den. Jeg håber, I politikere omsider har mod til at skyde hjertet fra maven og op i brystet, hvor hjertet retmæssigt burde sidde, og hvorfra man bedst kan høre dem slå.

Jeg ville ønske, I ville udstyre jer med en bedre høreelse, så I kan fange lyden helt nede fra græsrodderne, der, hvor vi andre sidder og skiftevis griner og græder over avisen eller foran skærmen på grund af jeres tåbeligheder og komplet opsykologiske fremfærd, vel vidende, at hvad enten vi hvisker eller råber eller samtykker eller protesterer eller måske undtagelsesvist klapper i vores spændings-fug-tige hænder eller til og med opildnende gjalder et 'BRAVO!' ind i jeres kontrafej ... ja, alle disse sindsbevægelser til trods, må vi sørgmodigt konstatere, at ingen af vore skiftende reaktioner bliver hørt.

JEG VILLE ØNSKE I turde tørre meget meget end I gør. I undervurderer os sørgeligt, for

hvis blot det er reel snak fulgt op af reel handling, kan vi ta' meget mere end I tror. Jeg ville ønske, I ville slå tilbage i analer-ne og et sted dér finde en beken-delse fra fhv. finansminister Poul Møller, der i en retrospek-tiv sandhedens time om VKR-regeringens fald, åbent erkend-te, et hen for sit eget vedkom-mende ikke i rette stund havde taget konsekvensen af vælger-nes tillid og dermed turdet spørge den livrem ind, som Thorkil Kristensen forlængst havde efterladt til fri anvendelse og som alt folket på det tidspunkt økonomisk-maso-chistisk var forberedt på at høre suse i luften og også beredt på, fra dens snert, at modtage et nødvendigt slag på tegnedren-gen.

Jeg ville ønske, at Poul Schlütter, som jeg aldrig har mødt i den nøgne virkelighed, kunne se sin egen verbalt-selv-sikre, salvelses-og forhåbnings-fulde statsminister-fremtræden virke på enhver vordende C-vælger som et knugende klamt brødomslag om en i forvejen svajende tvivl på partiets sande

hensigter. Omvendt vil jeg håbe, at Henning Christophersen, der — sikkert til egen overraskelse — fra en i almindeligt om-dømme tilsyneladende veg og vattet politiker, synes vokset i indre modenhed og midt i sin rundhed har skabt sig en tro-værdig og markant profil, fort-sat sætter vederhæftighed i højsædet ... I, politikere i samlet flok, skulle bare vide, hvor det gi'r stemmer i kassen at holde sine løfter!

Jeg ville også ønske, at du, Anker, i al fremtid vil forstå, at når du i dag rækker hånden ud til Ritt Bjerregaard, så er din intuition og biden-hø'det-af-egen-skam (for i folkets øjne klokkede du i denne overilede sag), en fortjenstfuld populari-tetsrakat, der vil accelerere me-re end du måske er dig bevidst. Og mens vi er ved den socialde-

Kommentar af

journalist

ANNE WOLDEN-
RÆTHINGE
(NINKA)

mokratiske boksering: gid Thomas Nielsen ville gå til politisk afslapningskursus. Jo mere du spiller med musklerne, jo mere skræmte fra vid og sans og socialdemokrati, bli'r alle vi græs-rødder, der ikke mindst fra or-ganisationernes side føler os grundigt jokket på. Du er ikke Danmarks statsminister, og du tjener dit parti dårligt ved at gøre det til et marionetteater.

JA, DET ER blot et par af de sagtmødige tanker vi, der skal sætte krydset, gør os i disse stridsøks-tider. Kære politike-re, læg øre til din vælgers kval-fyldte stemme, thi det er os, der bestemmer, om du kommer ind eller ej. Vid: vi hader og elsker dig med samme lidenskab, for engagementet er der — — end-nu! — — blot du tør bruge det med mod og samvittighed. Ky-nisme og brudte valgløfter — — I skulle bare ane, hvor lede og kede vi er af dem. Og hvor parate vi er til at støtte og løfte og bære og alt det de'r, ja, hvor vi svulmer af uforløst sympati — — blot I vil vise os, at I virkelig har noget at ha' den i.